

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2967 ff.)

Lovforslagetfattes under Forhandling.

C. Ravn: Der forelæa ved Finanslovforslagets 1ste Behandling et Forslag om at give Postbudene i Provinserne et Tillæg af 100 Kr. aarlig. Dette blev af Finansudvalget nægtet, ikke fordi man særlig havde noget imod det, men fordi man mente, at den Slags Ting burde ordnes ved særlig Lov og altsaa nærmest henvises til det saakaldte Lønningsudvalg. Naar Finansudvalget ikke tiltraadte dette Forslag den Gang, var det altsaa ikke, fordi man havde noget imod denne Forhøjelse. Tværtimod, man fandt det snarere høist rimeligt, at Provinzpostbudene burde have en saadan Forhøjelse af deres Løn, for at den kunde komme i et nogenlunde passende Forhold til den Løn, der gives til de tilsvarende Postbude i Kjøbenhavn. Forslaget, som det nu her foreligger, er altsaa et Udtryk for denne Tanke, idet det dog i det hele taget har samlet Bestemmelserne om disse Underklassers Lønningsmaade. Foruden denne Bestemmelse om at forhøje Provinzpostbudenes Løn med 100 Kr., findes der i Lovforslaget et Par andre Bestemmelser, som i det hele taget vistnok ville finde dette Tings Sympati. Den første af disse Bestemmelser er af mindre Betydning; den angaar de kvindelige Budes Beklædning. For mig staar det saaledes, at naar man tidligere havde en Bestemmelse for, at de mandlige Postbude skulde have Beklædning, kunde Administrationen godt ogsaa have givet de kvindelige en saadan. Jeg kan slet ikke forstaa, at der er nogen Forstel paa, om Postbudet er Mand eller Kvinde, thi de ere jo Postbude begge. De kvindelige Postbude burde man have givet Beklædning lige saa godt som Mændene. Det har man imidlertid ikke gjort, men det vil man nu ændre, idet Forslaget gaar ud paa at give enten Klædning eller 25 Kr. med 1 eller 1½ Aars Mellemrum til disse kvindelige Postbude, hvoraf der i alt findes 44. Jeg kan ikke tro andet, end at Tinget maa være enig i, at dette bør ske. — Den anden Bestemmelse er af større Betydning. I Genhold til Loven af 12te April 1889 § 10 var det tilfagt Landpostbudene at faa af Statskassen et Tilskud til deres Alderdoms- og Enkeforsørgelses-Forening, naar der var dannet en Forening af Landpostbude for hele Landet. Det har ikke været muligt for Landpostbudene at faa dette ordnet, skønt der er lagt et stort Arbejde ind derpaa. Dette

mindre Del af Landet, nemlig Fyen, havde en saadan; dette traadte hindrende i Vejen. Nu kommer Forslaget og siger: Vi forandre dette derhen, at naar en større Del af Landets Postbude slutte sig sammen, kunne de faa denne Begunstigelse. Da Postbudene som Helhed vente paa dette, haaber jeg, at det ærede Ting vil være med til at ordne denne Sag saaledes, at vi kunne give Landpostbudene et saadant Tilskud, som der er lovet, saa at de kunne faa deres Enke- og Alderdomsforsørgelsesforhold ordnede snarest muligt. Jeg anbefaler derfor til det ærede Ting dette Forslag, og særlig de tre Punkter, som ere ny i dette Forslag.

Blom: Grundsætterne for Postbudenes Lønning og Alderstillelag bleve fastslaaede i 1889 ved Afstaler mellem Lønningsudvalget og den ærede Indenrigsminister. Jeg finder derfor ogsaa, at det er rigtigt at Forandringer i selve disse Grundsætter ikke ske ved Forslag paa Finansloven, saaledes som det straks var tilfaget, men derimod saaledes, som det nu er foreslaaet, ved særlig Lov. Ogsaa jeg kan derfor ikke andet end anbefale Forslaget til Tingets Velvilje. Det viser sig ganske vist, at det bliver en ikke ringe Merudgift til Postbudenes Lønning for Provinzpostbude, nemlig af 25,200 Kr., og det kan ikke nægtes, at ved Lønnings- og Kontorholdsloven i 1889 blev disse Postbudes Lønninger i høj Grad forbedrede. Tidligere vare de saaledes stillede, at de bleve privat antagne af Postmestrene. Der blev givet en 5—6—700 Kr. aarlig til dem, men det blev oplyst under Sagens Behandling, at Postbudene slet ikke alle Begne fik det. Da Postmestrene havde Lov til at antage dem privat, antog de dem og gav dem, hvad de kunde enes med dem om. Den Gang blev det saa staaet fast, at de skulde begynde med 600 Kr. aarlig og have 100 Kr. i Alderstillelag hvert 5te Aar, indtil 1000 Kr. Indenrigsministeren havde foreslaaet en Begyndelsesløn af 700 Kr., saaledes at alle de 197 Postbude skulde begynde paa den Lønning, hvorimod det ved Loven blev bestemt, at de skulde begynde med 600 Kr. og Alderstillelaget træde i Kraft straks i Forhold til den Tid, hvori de havde staaet i privat Tjeneste tidligere. Jeg har derfor nok nogen Betænkkelighed ved en saadan Merudgift efter saa faa Aars Forløb, men naar man ser paa Statsregnskabet og Postvæsenets Budget, have vi det sjældne Syn, at skønt vi hvert Aar have budgetteret store Understud, have vi hvert Aar paa Statsregnskabet faaet store Overstud. Saaledes har der paa de fem sidste Statsregnskaber, altsaa efter at Loven